

СПІЛЬНА ТОРГОВЕЛЬНА ПОЛІТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: ПРОТЕКЦІОНІЗМ ЧИ ТОРГОВЕЛЬНИЙ АЛЬТРУІЗМ?

Бреус С.М., студент магістратури ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри цивільно -правових дисциплін ННІПП НАВС Плахотнюк Н.В.

Вперше поняття «єдина торговельна політика ЄС» з'явилося в Договорі про заснування європейського економічного співтовариства (далі - ЄЕС) 1957 року. В III розділі, котрий має назву Торговельна політика, в статтях 110-116 були визначені засади спільної торговельної політики країн-членів ЄЕС. Варто зауважити, що зміст цих статей був мало змінений до сьогодні. Мета єдиної торговельної політики Співтовариства, проголошена у статті 131 (110) Договору, полягає у прагненні сприяти гармонійному розвитку світової торгівлі, поступовій відміні обмежень в міжнародній торгівлі і зниженню митних бар'єрів.

Спільна торговельна політика ЄС реалізовується на двох рівнях. По - перше, у рамках Світової організації торгівлі (СОТ), ЄС бере активну участь у встановленні норм та правил функціонування багатосторонньої системи світової торгівлі. Другий рівень реалізовується шляхом укладання ЄС власних двосторонніх угод про торгівлю з третіми країнами або регіональними групами країн.

Також вкрай важливим є впровадженням Загальної системи преференцій (ЗСП), згідно з якою розвинені країни можуть надавати торговельні преференції всім країнам, що розвиваються.

Так, у 2004 році ЄС прийняла нову програму ЗСП на 2006-2015 роки. Вона передбачає:

Концентрацію ЗСП на країнах, які найбільше потребують відповідних преференцій - найменш розвинених країнах,

Спрощення ЗСП: Комісія рекомендує зменшити п'ять видів преференцій до трьох - загальні преференції, все, крім зброї для 50 найбідніших країн світу; нова ЗСП+, яка подає преференції країнам зі специфічними потребами розвитку;

Прозорість ЗСП - сфокусовану ступінчастість, нерозповсюдження преференцій на товари з країн з високою конкурентоспроможністю на ринках ЄС. Це розглядається не як відступ від ЗСП, а як підтвердження її ефективності;

Нова ініціатива із ЗСП+, яка об'єднує три попередні та розповсюджується на країни, які дотримуються основних міжнародних конвенцій у сферах боротьби з виробниками наркотиків, соціальних схем та захисту довкілля;

Поліпшення правил походження: адаптація правил походження з метою підтримки регіональної співпраці.

Ця програма ЗСП на 2006-2015 роки набрала чинності 1 січня 2006 року та діє без змін кожні три роки.

Отже, становлення Європейського Союзу, як наднаціонального інтеграційного утворення супроводжувався започаткуванням якісно нової моделі торговельної співпраці з іншими учасниками світового співтовариства. Загальна система преференцій не була започаткована в Європейському Союзі, проте вона була ним ефективно використана для

гармонійного економічного розвитку насамперед тих країн, які розвиваються. Цей крок якнайкраще свідчить світову соціальновідповідальну політику даного інтеграційного утворення та є прикладом для багатьох країн з високим економічним розвитком.

НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ МІЛІЦІЇ І ВДОСКОНАЛЕННЯ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ ЩОДО УТВЕРДЖЕННЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Мартинюк Є. М., слухач магістратури ННІЗН НАВС

Сам процес реформування органів міліції має базуватися на таких головних принципах єдності системи МВС, її максимальної економічності, простоти і гнучкості структурної побудови; першочергового забезпечення діяльності та розвитку низових ланок органів внутрішніх справ як основи системи МВС; доступності для населення інформації про діяльність органів внутрішніх справ; пріоритетної орієнтації кожної служби і підрозділу, незалежно від їхньої функціональної спеціалізації, на вирішення завдань боротьби зі злочинністю та охорони громадської безпеки; тісної співпраці з місцевими органами державної виконавчої влади у забезпеченні правопорядку на їхніх територіях; наступності, поетапності та гласності у здійсненні всіх перетворень, недопущенні або зведенні до мінімуму можливих утисків законних інтересів працівників ОВС. Стратегічне завдання з реформування міліції неможливо вирішити без нової кадрової політики. Адже, як зазначив Президент України, до системи управління всіх рівнів мають прийти висококваліфіковані фахівці нової генерації. При цьому особливо важливо запобігти новим рецидивам непрофесіоналізму та некомпетентності при формуванні кадрового потенціалу.

Отже, йдеться про підбір працівників, здатних запроваджувати демократичні цінності правової держави та громадянського суспільства, неухильно відстоювати права людини завдяки професійним навичкам, що ґрунтуються на сучасних спеціальних знаннях і аналітичних здібностях кандидата. Основна мета цієї кадрової політики полягає у створенні організаційно-правових, соціальних, виховних, психологічних, матеріально-технічних, фінансових, економічних та інших передумов для формування високопрофесійного персоналу органів, служб та підрозділів внутрішніх справ, здатного ефективно, на високому рівні вирішувати завдання правоохоронного спрямування в новому тисячолітті.

Не слід забувати про те, що для успішного здійснення своїх функцій кожен працівник органів внутрішніх справ повинен мати такі якості, як висока ділова кваліфікація, професійна майстерність, моральність, авторитет тощо. Авторитет співробітника органів внутрішніх справ - це визнане і заслужене довіря, яким він користується і завдяки якому має можливість впливати на оточуючих, застосовуючи при цьому і владні повноваження.